Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1673/2000, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2000, kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä

(EYVL L 193, 29.7.2000, s. 16)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 651/2002, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2002	L 101	3	17.4.2002
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003	L 270	1	21.10.2003
►**M3**	Neuvoston asetus (EY) N:o 393/2004, annettu 24 päivänä helmikuuta 2004	L 65	4	3.3.2004

Muutettu:

►**A1**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1673/2000,

annettu 27 päivänä heinäkuuta 2000,

kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ([4]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen. Siihen on erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan.

(2) Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on saavuttaa perustamissopimuksen tavoitteet. Tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 ([5]) vahvistettujen pinta-alatukea koskevien säännösten lisäksi kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun osalta on tarpeen säätää sisämarkkinoita koskevista toimenpiteistä, joihin sisältyy pellavan- ja hampunvarsien ensimmäisille jalostajille sekä viljelijöille, jotka antavat varret jalostettavaksi omaan lukuunsa, tarkoitettu tuki.

(3) Pellavan- ja hampunvarsien tosiasiallisen jalostuksen varmistamiseksi tuen myöntämiselle olisi asetettava tietyt edellytykset, joita ovat erityisesti ensimmäisten jalostajien hyväksymismenettelyn käyttöönottaminen ja kyseisiä jalostajia koskeva varsien ostosopimusvelvoite. Samoin mahdollisten väärinkäytösten estämiseksi jalostustukea myönnetään ainoastaan varsien jalostamisen tai kuitujen markkinoillesaattamisen perusteella, jos viljelijä antaa varret jalostettavaksi omaan lukuunsa.

(4) Yhteisön varojen väärän kohdentamisen välttämiseksi tukea ei pitäisi myöntää ensimmäiselle jalostajalle tai viljelijälle, jos tämän havaitaan keinotekoisesti luoneen vaaditut edellytykset hyödyn tavoittelemiseksi ja siten sellaisen edun saamiseksi, joka ei vastaa varsien jalostustukijärjestelmän tavoitteita.

(5) Kun otetaan huomioon toisaalta pitkien pellavakuitujen markkinoiden ja toisaalta lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen markkinoiden erityispiirteet, tuki olisi eriteltävä näiden kahden kuituluokan mukaisesti. Jotta voidaan varmistaa sellainen kokonaistuen taso, jolla voidaan taata pitkien pellavakuitujen perinteisen tuotannon jatkuminen edellytyksillä, jotka muistuttavat läheisesti pellava- ja hamppualan yhteisestä markkinajärjestelystä 4 päivänä heinäkuuta 1970 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1308/70 ([6]) säädettyjä edellytyksiä, tuen määrää olisi asteittain lisättävä, jotta otetaan huomioon tuottajalle asetuksen (EY) N:o 1251/1999 mukaisesti myönnetyn hehtaarituen asteittainen aleneminen sekä lyhyiden

([1]) EYVL C 56 E, 29.2.2000, s. 19.
([2]) Lausunto annettu 6. heinäkuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EYVL C 140, 18.5.2000, s. 3.
([4]) Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([5]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1672/2000 (katso tämän virallisen lehden s. 13).
([6]) EYVL L 146, 4.7.1970, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2702/1999 (EYVL L 327, 14.12.1999, s. 7).

▼B

pellavakuitujen tuen poistuminen tietyn ajan kuluttua. Lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen osalta olisi myönnettävä tukea, jonka avulla tietyn ajan mahdollistetaan syntyvien uusien tuotteiden ja mahdollisesti avautuvien markkinoiden mukautuminen. Jotta kannustettaisiin ainoastaan laadukasta lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen tuotantoa, olisi säädettävä epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellisesta enimmäisosuudesta sekä siirtymäsäännöksistä, jotta jalostusteollisuudella olisi mahdollisuus mukautua kyseiseen vaatimukseen.

(6) Alankomaiden, Belgian ja Ranskan perinteisen pellavan tiettyjen tuotantoalueiden erityistilanteen huomioonottamiseksi on tarpeen myöntää kyseisille pinta-aloille varsien ensimmäisiä jalostajia koskevaa siirtymäkauden lisätukea.

(7) Tukea saavien määrien vilpillisen kasvun estämiseksi kaikin tavoin jäsenvaltioiden olisi asetettava määrille enimmäisraja niiden pinta-alojen perusteella, joiden varsista on tehty jalostussopimus tai -sitoumus.

(8) Tämän asetuksen soveltamisesta aiheutuvien kustannusten rajoittamiseksi käyttöön olisi otettava kutakin kuitutyyppiä varten vakauttajamekanismi sen mukaan, ovatko kyseessä pitkät pellavakuidut vai lyhyet pellavakuidut ja hamppukuidut. Sopivan tuotantotason saavuttamiseksi tältä osin kussakin jäsenvaltiossa vaikuttaa tarpeelliselta vahvistaa taattu enimmäismäärä kullekin kuituluokalle ja jakaa se jäsenvaltioiden kesken taattuina kansallisina määrinä. Lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen taattujen kansallisten määrien soveltaminen rajoittuu kuitenkin siihen ajanjaksoon, joka tarvitaan syntyneiden uusien tuotteiden sopeutumiseen markkinoille. Taattuja kansallisia määriä sovelletaan jalostustukeen, eivätkä ne vaikuta asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädettyyn järjestelmään. Taattujen kansallisten määrien vahvistamisessa otetaan huomioon erityisesti kuitupellavan ja hampun viimeisimmät keskimääräiset viljelyalat, jotka mukautetaan tarvittaessa todellisen tuotantoalan mukaan ja kerrotaan keskimääräisellä kuitutuotoksella. Jäsenvaltioille, joissa tuotanto on tällä hetkellä vähäistä, olisi säädettävä yhteisestä kunakin markkinointivuotena jaettavasta määrästä niiden tuotannon mukauttamiseksi ja kehittämiseksi.

(9) Jotta jäsenvaltiot voivat tehdä mukautuksia saatujen kuitujen määrien kesken, olisi säädettävä edellytyksistä, joilla jäsenvaltioille osoitettujen taattujen kansallisten määrien kesken voidaan tehdä siirtoja. Määrien siirrossa käytetään kerrointa, jolla varmistetaan talousarviovaikutusten vastaavuus.

(10) Tuottajajäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen tuen myöntämisen moitteeton toiminta. Koska kaikkien markkinointivuoden aikana tuotettujen varsien jalostaminen vaatii aikaa, valvontatoimenpiteenä otetaan käyttöön tuen ennakkomaksujärjestelmä.

(11) Kolmansien maiden kanssa käytävään kauppaan liittyvien toimenpiteiden on mahdollistettava luopuminen kaikkien määrällisten rajoitusten soveltamisesta ja tullien kantamisesta yhteisön ulkorajoilla. Tämä järjestelmä saattaa kuitenkin poikkeuksellisissa olosuhteissa osoittautua riittämättömäksi. Tällaisissa tapauksissa yhteisön olisi voitava toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi suojaamatta mahdollisesti aiheutuvilta häiriöiltä. Näiden toimenpiteiden on oltava Maailman kauppajärjestön (WTO) maataloussopimuksiin ([1]) perustuvien velvoitteiden mukaisia.

(12) Jotta laittomat hamppuviljelmät eivät häiritsisi kuiduntuotantoon tarkoitetun hampun yhteistä markkinajärjestelyä, olisi säädettävä hampun ja hampunsiementen tuonnin valvonnasta sen varmistamiseksi, että kyseiset tuotteet tarjoavat tietyt takuut tetrahydrokannabinolipitoisuuden (THC) osalta. Lisäksi muiden

([1]) EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

▼B

kuin kylvämiseen tarkoitettujen hampunsiementen tuontiin on sovellettava valvontajärjestelmää, johon sisältyy kyseisten tuojien hyväksymisjärjestelmä.

(13) Kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun markkinoiden kehittyessä jäsenvaltioiden ja komission on toimitettava toisilleen tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot.

(14) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(15) Yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvoitteista aiheutuvat menot yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ([2]) mukaisesti.

(16) Asetuksessa (ETY) N:o 1308/70 määriteltyyn pellava- ja hamppualan yhteiseen markkinajärjestelyyn on tehty useita muutoksia, mutta se ei enää vastaa alan kokemia merkittäviä mullistuksia. Tämän vuoksi olisi kumottava asetus (ETY) N:o 1308/70 ja myös pellavan ja hampun tuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 619/71 ([3]). Kumotaan pellavan- ja hampunvarsien myyntiä koskevien sopimusten kehyssäännöksistä 22 päivänä maaliskuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 620/71 ([4]), pellava- ja hamppukuitujen yksityisen varastoinnin tukia koskevista yleisistä säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1172/71 ([5]), hampun ja hampunsiementen tuontia rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (ETY) N:o 1308/70 muuttamisesta hampun osalta 18 päivänä toukokuuta 1982 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1430/82 ([6]) ja hampun ja hampunsiementen tuontia rajoittavien toimenpiteiden yleisistä säännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 619/71 muuttamisesta hampun osalta 16 päivänä heinäkuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2059/84 ([7]), jotka perustuvat asetuksiin (ETY) N:o 1308/70 ja (ETY) N:o 619/71, ja korvataan ne tämän asetuksen uusilla säännöksillä.

(17) Siirtymisessä asetuksen (ETY) N:o 1308/70 säännöksistä tämän asetuksen säännöksiin voi ilmetä vaikeuksia, joita tässä asetuksessa ei ole otettu huomioon. Tällaisen mahdollisuuden varalta olisi säädettävä, että komissio hyväksyy tarvittavat siirtymätoimenpiteet. Komissiolla olisi myös oltava valtuudet ratkaista erityisiä käytännön ongelmia.

(18) Ottaen huomion tämän asetuksen voimaantulopäivän on tarpeen säätää markkinointivuotta 2000/2001 koskevista erityistoimenpiteistä. Markkinointivuotena 1999/2000 voimassa ollutta järjestelmää olisi sovellettava 30 päivään kesäkuuta 2001 asti. Komissio kuitenkin vahvistaa tukimäärät talousarviomäärärahojen mukaisesti heti kun kyseiset pinta-alat on saatu varmuudella arvioiduiksi; pellavakuidun käytön edistämistoimenpiteitä varten pidätettäväksi osaksi vahvistetaan 0 euroa.

(19) Uusien toimenpiteiden vaikutusten arvioimiseksi komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuonna 2003 kertomuksen taatuista kansallisista määristä ja lyhyiden pellavakuitujen ja

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.
([3]) EYVL L 72, 26.3.1971, s. 2, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1420/98 (EYVL L 19, 4.7.1998, s. 7).
([4]) EYVL L 72, 26.3.1971, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 713/95 (EYVL L 73, 1.4.1995, s. 16).
([5]) EYVL L 123, 5.6.1971, s. 7.
([6]) EYVL L 162, 12.6.1982, s. 27, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105).
([7]) EYVL L 191, 19.7.1984, s. 6, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94.

▼B

hamppukuitujen osalta sovellettavista epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellisista enimmäisosuuksista ja vuonna 2005 jalostustuen ja lisätuen vaikutuksista tuottajiin ja markkinoihin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun yhteinen markkinajärjestely kattaa sisämarkkinat ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan. Se koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
5301	Pellava, raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; pellavarohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)
5302	Hamppu (*Cannabis sativa* L.), raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; hamppurohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

▼M2

a) ”viljelijällä” yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ([1]) 2 artiklan a alakohdassa määriteltyä viljelijää;

▼B

b) ”hyväksytyllä ensimmäisellä jalostajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmittymää — riippumatta siitä, mikä on ryhmittymän tai sen jäsenten oikeudellinen asema kansallisessa lainsäädännössä — jonka sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt, jonka alueella laitokset pellava- ja hamppukuitujen tuottamiseksi sijaitsevat.

3. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta ►M2 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklassa ◄ säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

I OSASTO

Sisämarkkinat

2 artikla

1. Otetaan käyttöön kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavan- ja hampunvarsien jalostustuki.

Tukea myönnetään hyväksytylle ensimmäiselle jalostajalle sen kuitumäärän mukaan, joka on tosiasiallisesti saatu niistä varsista, joista viljelijän kanssa on tehty osto-/myyntisopimus.

Kuitenkin:

a) jos hyväksytty ensimmäinen jalostaja ja viljelijä ovat yksi ja sama henkilö, osto/myyntisopimus korvataan asianosaisen sitoumuksella suorittaa jalostus itse;

b) jos niiden varsien omistusoikeus säilyy viljelijällä, jotka tämä sopimuksesta antaa hyväksytyn ensimmäisen jalostajan jalostettaviksi, ja jos viljelijä osoittaa saattaneensa saadut kuidut markkinoille, tuki myönnetään viljelijälle.

2. Hyväksytylle ensimmäiselle jalostajalle tai viljelijälle ei makseta tukea, jos tämän havaitaan keinotekoisesti luoneen vaadittavat edellytykset hyödyn tavoittelemiseksi ja sellaisen edun saamiseksi, joka ei vastaa tämän järjestelmän tavoitteita.

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

▼B

3. Jalostustuen määrä vahvistetaan kuitutonnilta seuraavasti:

a) pitkien pellavakuitujen osalta:

— 100 euroa markkinointivuodeksi 2001/2002,

— 160 euroa markkinointivuosiksi 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006,

— 200 euroa markkinointivuodesta 2006/2007 alkaen;

b) lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen osalta, jotka sisältävät enintään 7,5 prosenttia epäpuhtauksia ja päistäreitä: 90 euroa markkinointivuosiksi 2001/2002—2005/2006.

Jäsenvaltio voi kuitenkin markkinointivuosien ►M3 2001/2002—2005/2006 ◄ osalta päättää perinteisten markkinoiden pohjalta myöntää tukea myös:

— lyhyille pellavakuiduille, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellinen osuus on 7,5—15 prosenttia,

— hamppukuiduille, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellinen osuus on 7,5—25 prosenttia.

Näissä tapauksissa jäsenvaltio myöntää tuen määrälle, joka enimmillään vastaa tuotettua määrää, jossa epäpuhtauksien ja päistäreiden taso on 7,5 prosenttia.

4. Tukea saavien kuitujen määrää rajoitetaan niiden pinta-alojen perusteella, joista on tehty 1 kohdassa tarkoitettu sopimus tai sitoumus.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut rajat siten, että noudatetaan 3 artiklassa tarkoitettuja taattuja kansallisia määriä.

5. Hyväksytyn ensimmäisen jalostajan hakemuksesta tuesta maksetaan ennakkoa saatujen kuitujen määrien mukaan.

3 artikla

▼A1

1. Pitkien pellavakuitujen taattu enimmäismäärä vahvistetaan 80 823 tonniksi markkinointivuotta kohti. Tämä määrä jaetaan kaikkien jäsenvaltioiden kesken taattuina kansallisina määrinä seuraavasti:

— Belgia 13 800 tonnia,

— Tšekin tasavalta 1 923 tonnia,

— Saksa 300 tonnia,

— Viro 30 tonnia,

— Espanja 50 tonnia,

— Ranska 55 800 tonnia,

— Latvia 360 tonnia,

— Liettua 2 263 tonnia,

— Alankomaat 4 800 tonnia,

— Itävalta 150 tonnia,

— Puola 924 tonnia,

— Portugali 50 tonnia,

— Slovakia 73 tonnia,

— Suomi 200 tonnia,

— Ruotsi 50 tonnia,

— Yhdistynyt kuningaskunta 50 tonnia.

▼B

2. ►A1 Tukikelpoisten lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen taattu enimmäismäärä vahvistetaan 146 296 tonniksi markkinointivuotta kohti. Tämä määrä jaetaan seuraavasti:

a) seuraavien jäsenvaltioiden kesken taattuina kansallisina määrinä:

— Belgia 10 350 tonnia,

— Tšekin tasavalta 2 866 tonnia,

— Saksa 12 800 tonnia,

— Viro 42 tonnia,

— Espanja 20 000 tonnia,

— Ranska 61 350 tonnia,

— Latvia 1 313 tonnia,

— Liettua 3 463 tonnia,

— Unkari 2 061 tonnia,

— Alankomaat 5 550 tonnia,

— Itävalta 2 500 tonnia,

— Puola 462 tonnia,

— Portugali 1 750 tonnia,

— Slovakia 189 tonnia,

— Suomi 2 250 tonnia,

— Ruotsi 2 250 tonnia,

— Yhdistynyt kuningaskunta 12 100 tonnia.

Unkarille vahvistettu taattu kansallinen määrä koskee kuitenkin ainoastaan hamppukuituja. ◄

b) 5 000 tonnia jaettavaksi taattuina kansallisena määrinä kullekin markkinointivuodelle Tanskan, Kreikan, Irlannin, Italian ja Luxemburgin kesken. Jako tehdään niiden pinta-alojen perusteella, joista on tehty 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimus tai sitoumus.

Lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen taattuja kansallisia määriä, joita on mahdollisesti alennettu tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti, ei enää sovelleta markkinointivuodesta 2006/2007 alkaen.

3. Kun jäsenvaltiossa saadut kuidut ovat peräisin toisessa jäsenvaltiossa tuotetuista varsista, kyseiset kuitumäärät kirjataan sen jäsenvaltion taattuun kansalliseen määrään, jossa varsien korjaaminen on tapahtunut. Tuen maksaa jäsenvaltio, jonka taattuun kansalliseen määrään kirjaaminen on tehty.

4. Jäsenvaltiot voivat halutessaan yhden kerran 30 päivään kesäkuuta 2001 mennessä vaihtaa keskenään osan 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuista taatuista kansallisista määristään, joita on tarvittaessa mukautettu 5 kohdan mukaisesti. Tällöin niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle, joka puolestaan ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

5. Kukin jäsenvaltio voi siirtää osan 1 kohdassa tarkoitetusta taatusta kansallisesta määrästään 2 kohdassa tarkoitettuun taattuun kansalliseen määrään tai päinvastoin.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa siirroissa tonni pitkiä pellavakuituja vastaa 2,2:ta tonnia lyhyitä pellavakuituja ja hamppukuituja.

Jalostustukea myönnetään enintään 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuille määrille, joita on mukautettu tämän kohdan kahden ensimmäisen alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti.

▼B

4 artikla

Hyväksytylle ensimmäiselle jalostajalle myönnetään lisätukea markkinointivuoteen 2005/2006 asti niiden pellavapinta-alojen osalta

— joiden tuotannosta on tehty 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu varsia koskeva myynti-/ostosopimus tai sitoumus ja

— joista maksetaan pitkien kuitujen jalostustukea.

Lisätukien määrä on tuotantoalueella I sijaitsevien pinta-alojen osalta 120 euroa/hehtaari ja tuotantoalueella II sijaitsevien pinta-alojen osalta 50 euroa/hehtaari; tuotantoalueet luetellaan liitteessä.

II OSASTO

Kauppa kolmansien maiden kanssa

5 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden tiukempien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat antaneet perustamissopimuksen ja Maailman kauppajärjestön (WTO) maatalous-sopimuksiin perustuvien velvoitteiden noudattamiseksi.

2. Kolmansista maista tuotavan hampun tuonti edellyttää todistuksen myöntämistä seuraavin edellytyksin:

— CN-koodiin 5302 10 00 kuuluvan raa'an hampun on täytettävä ►**M2** asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklassa ◄ säädetyt edellytykset,

▼**M1**

— CN-koodiin 1207 99 20 kuuluvien, kylvettäviksi tarkoitettujen hampunsiementen mukana on oltava todisteet siitä, että tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC) ei ylitä ►**M2** asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklassa ◄ mukaisesti vahvistettua pitoisuutta,

▼B

— CN-koodiin 1207 99 91 kuuluvia, muuksi kuin kylvettäviksi tarkoitettuja hampunsiemeniä voivat tuoda vain jäsenvaltion hyväksymät tuojat, jotta varmistetaan, että tuotuja siemeniä ei käytetä kylvämiseen.

Edellä ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontia yhteisöön valvotaan valvontajärjestelmällä tässä artiklassa säädettyjen edellytysten noudattamisen varmistamiseksi.

6 artikla

Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

— tullien tai vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantaminen,

— määrällisten rajoitusten tai vaikutuksiltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

7 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä ovat häiriintyneet tai ovat vaarassa häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan viipymättä.

▼B

Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi kolmen työpäivän kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisista kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvia velvoitteita noudattaen.

III OSASTO

Yleiset säännökset

8 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

9 artikla

Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, jäljempänä mainittuja seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen:

— ensimmäisten jalostajien hyväksymisedellytykset,

— edellytykset, joita hyväksyttyjen ensimmäisten jalostajien on noudatettava 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osto- ja myyntisopimusten ja sitoumusten osalta,

— edellytykset, joita viljelijöiden on noudatettava 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa,

— ominaisuudet, jotka toisaalta pitkillä pellavakuiduilla ja toisaalta lyhyillä pellavakuiduilla ja hamppukuiduilla on oltava,

— tukikelpoisten määrien laskennan yksityiskohtaiset säännöt 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa,

— edellytykset tuen ja ennakon myöntämiselle ja erityisesti todisteet varsien jalostamisesta,

— edellytykset, joita on noudatettava vahvistettaessa 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut rajat,

— 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun 5 000 tonnin määrän jakaminen,

— 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen taattujen kansallisten määrien välisiä siirtoja koskevat edellytykset,

— 4 artiklassa tarkoitetun lisätuen myöntämisedellytykset.

Toimenpiteet voivat koskea lisäksi kaikkia valvontatoimenpiteitä, joita tarvitaan yhteisön taloudellisten etujen suojelemiseksi petoksilta ja muilta sääntöjenvastaisuuksilta.

10 artikla

1. Komissiota avustaa luonnonkuitujen hallintokomitea, jäljempänä ’komitea’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

▼B

3. Komitea voi tutkia kaikkia kysymyksiä, jotka komitean puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

11 artikla

Asetusta (EY) N:o 1258/1999 ja sen soveltamiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

IV OSASTO

Siirtymä- ja loppusäännökset

12 artikla

1. Markkinointivuoden 2000/2001 osalta yhteisössä tuotetulle pellavalle ja hampulle tarkoitetut tukimäärät vahvistetaan 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen 31 päivään lokakuuta 2000 mennessä.

Tuet vahvistetaan soveltamalla markkinointivuodelle 1999/2000 vahvistettuihin määriin seuraavien tekijöiden välistä suhdetta kuvaavaa kerrointa:

— keskimääräinen hehtaarikohtainen kustannus, joka vastaa viljelyalailmoituksiin perustuville pinta-aloille varattua 88 miljoonaa euroa,

— markkinointivuodelle 1999/2000 arvioitu 721 euron keskimääräinen hehtaarikustannus.

Markkinointivuoden 2000/2001 tuet eivät kuitenkaan saa ylittää markkinointivuodelle 1999/2000 vahvistettuja tukimääriä.

2. Markkinointivuoden 2000/2001 osalta pellavatuesta pellavakuitujen käytön edistämistoimenpiteiden rahoittamiseen pidätettävä määrä on 0 euroa hehtaarilta.

3. Markkinointivuosi 2000/2001 päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2001.

13 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 1308/70, (ETY) N:o 619/71, (ETY) N:o 620/71, (ETY) N:o 1172/71, (ETY) N:o 1430/82 ja (ETY) N:o 2059/84 1 päivästä heinäkuuta 2001.

14 artikla

Komissio vahvistaa 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen:

— toimenpiteet, joilla helpotetaan siirtymistä asetusten (ETY) N:o 1308/70 ja (ETY) N:o 619/71 säännöksistä tämän asetuksen säännöksiin,

— erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Tällaiset toimenpiteet voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poiketa tietyistä tämän asetuksen säännöksistä.

15 artikla

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä kertomuksen tuotannon kehityksestä eri jäsenvaltioissa ja yhteisen markkinajärjestelyn uudistuksen vaikutuksista alan markkinoihin ja taloudelliseen elinkelpoisuuteen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia. Kertomuksessa tarkastellaan lisäksi myös lyhyihin kuituihin ja hamppukuituihin sovellettavaa epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellisen enimmäisosuuden tasoa.

Tarvittaessa kertomusta voidaan käyttää pohjana uudelle jaolle ja mahdollisesti taattujen kansallisten määrien korotuksille. Komissio ottaa

▼B

huomioon erityisesti tuotantotason, jalostuskapasiteetin ja markkinamahdollisuudet.

2. Vuonna 2005 komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle jalostustukea koskevan kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia.

Kertomuksessa arvioidaan jalostustuen vaikutuksia erityisesti

— tuottajien tilanteeseen viljelypinta-alojen ja tuottajahintojen osalta,

— tekstiilikuitujen markkinakehitykseen ja uusien tuotteiden kehitykseen ja

— jalostusteollisuuteen.

Kertomuksessa on tarkoitus selvittää, voiko tuotantoala toimia esitettyjen suuntaviivojen mukaan vaihtoehtoinen tuotanto huomioon ottaen. Kertomuksessa on lisäksi tarkoitus käsitellä mahdollisuutta säilyttää markkinointivuoden 2005/2006 jälkeen lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen tonnia kohden vahvistettava jalostustuki ja 4 artiklassa tarkoitettu pellavaa koskeva hehtaarikohtainen lisätuki.

16 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 1—11 artiklaa sovelletaan markkinointivuodesta 2001/2002.

Asetuksia (ETY) N:o 1308/70 ja (ETY) N:o 619/71 sovelletaan edelleen markkinointivuosiin 1998/1999, 1999/2000 ja 2000/2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE

4 ARTIKLASSA TARKOITETUT TUKIKELPOISET ALUEET

TUOTANTOALUE I

1. Alankomaiden alue.
2. Seuraavat Belgian kunnat: Assenede, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide (paitsi Vladslo ja Woumen), Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reininge, Middelkerke, Nieuwpoort, Oostende, Oudenburg, Sint-Gillis-Waas (ainoastaan Meerdonk), Sint-Laureins, Veurne ja Zuienkerke.

TUOTANTOALUE II

1. Muut kuin tuotantoalueen I piiriin luetellut Belgian alueet.
2. Seuraavat Ranskan alueet:
   - — pohjoisen departementti
   - — seuraavat arrondissementit: Béthune, Lens, Calais ja Saint-Omer; Marquisen hallintopiiri Pas-de-Calais'n departementissa
   - — Saint-Quentin'in ja Vervins'in arrondissementit Aisnen departementissa
   - — Charleville-Mézièresin arrondissementti Ardennien departementissa.